

Missie volgens twee Indonesische montfortanen

De paters Stefan Musanai en Charles Leta zijn twee jonge montfortanen die vijf jaar geleden vanuit Indonesië naar Limburg zijn verhuisd. Vanuit het klooster van hun congregatie in Schimmert zijn ze op allerlei manieren missionair actief: "Je moet niet blijven wachten tot mensen naar je toekomen."

De paters Stefan Musanai en Charles Leta wonen nu vijf jaar in Schimmert.

Er was al langer een wens van de provinciaal overste van de montfortanen in Nederland om, in navolging van andere missiecongregaties, buitenlandse medebroeders naar ons land te laten komen om de montfortaanse presentie hier voort te zetten. Vijf jaar geleden kwam deze wens uit: twee jonge Indonesische paters arriveerden kort na elkaar in Limburg. Pater Charles werd gevraagd door zijn overste in Indonesië en zei al snel 'ja'. "Het was nooit mijn bedoeling geweest om als missionaris naar Europa te gaan," zegt hij. "Maar zoals Maria deed wat haar gevraagd werd, zo heb ik dat ook gedaan. Ik had weinig verwachtingen en ben bewust met een open houding vertrokken om te zien wat er op mijn pad zou komen. Ik had het idee dat er genoeg werk zou liggen. In de praktijk lag het werk vooral in het pastoraat: eucharistievieringen, huisbezoeken, toedienen van de verschillende sacramenten. Dit zijn duidelijke taken. Daarnaast moesten we zelf gaan zoeken naar hoe we de montfortaanse missie inhoud kunnen geven. Dat is nog steeds een zoektocht."

Pater Stefan: "Onze eerste tijd hier hebben we geïnvesteerd in het leren van de taal en de cultuur. We hebben taallessen gevolgd en kregen hulp van mensen om ons heen als taalmaatje. Ook kregen we een OV-kaart om op pad te gaan om het land te leren kennen. Daarnaast hebben we in Nijmegen een cursus kerkelijke inburgering gevolgd voor buitenlandse missionarissen."

De twee paters zijn ieder voor 45% werkzaam als kapelaan in de parochie Schimmert /Genhout. Pater Charles: "Het werk in de parochie is een mooie basis voor ons werk, maar het kan je heel erg opslokken. Als missionarissen willen we ook ruimte hebben voor andere werkzaamheden. In het generaal kapittel is gesproken de missie van de montfortanen: niet per se mensen bekeren, maar wel vertellen over Jezus Christus en wat hij deed en zei. Wat kan de Blijde Boodschap in onze tijd betekenen, en hoe kan Jezus mensen inspireren. Dat bereiken we niet door in de kerk te gaan zitten wachten tot mensen naar ons toekomen. We moeten erop uit trekken en aanwezig zijn in de gemeenschap." Beide paters zijn lid geworden van een sportvereniging en ze zijn te vinden tijdens de evenementen in het dorp, zoals carnaval en de schuttersfeesten. Pater Charles vervolgt: "Daar komen de mensen naar ons toe, bijvoorbeeld om te zeggen dat ze toch hun kindje willen laten dopen, hoewel ze niet zo vaak meer in de kerk komen. Ze vragen dan hoe ze dat kunnen laten doen."

Niet blijven wachten tot mensen naar je toekomen **Zoeken naar nieuwe wegen**

De paters zijn sinds 2021 gestart met een tiengroep die eens in de maand een avond samen in het klooster om met elkaar in gesprek te gaan over thema's die passen in hun leefwereld. "Het zijn open gesprekken, waar ruimte is om vragen te stellen en verhalen te delen. Omdat de groep klein is, is het een vertrouwde en veilige plek. De jongeren dragen ook zelf vaak de onderwerpen aan," vertelt pater Charles

Op dezelfde wijze is pater Stefan ook gestart met inspirerende wandeltochten. "Ik ontdekte dat wandelen iets is wat mensen hier graag doen. Het hoort bij de cultuur. En het is een prima manier om onderweg in gesprek te gaan met elkaar. Ik organiseer nu af en toe een wandeltocht die ik combineer met het vertellen van inspirerende verhalen vanuit de bijbel of de montfortaanse traditie. Op deze manier willen we mensen meer betrekken en interesseren. In het buitenland bestaan er ook montfortaanse lekenkringen. Mensen die zich wel aangetrokken voelen tot de montfortaanse spiritualiteit maar niet kiezen voor het leven als religieus, maar wel betrokken zijn bij de montfortaanse gemeenschappen in hun omgeving. Zoiets zou ik hier ook graag willen bereiken. Het wandelen en daarbij mensen kennis laten maken met onze stichter is een eerste stapje."

Om mensen te bereiken, moet je ook gebruik maken van middelen van deze tijd. Pater Charles is daarom ook actief op facebook en instagram. "Ik ben nu gestart met een vorm van catechese. Bijvoorbeeld met korte tekstjes over wat Jezus zegt over zichzelf. Hiermee bereik ik mensen van verschillende leeftijden en vaak is het ook aanleiding voor een verder gesprek of een ontmoeting." Naast het vertellen over de Blijde Boodschap is het belangrijk om die ook uit te dragen. Pater Charles: "Je kunt niet alleen maar preken over naastenliefde, je moet het ook doen, heeft Montfort ons geleerd. Daarom zijn we nu ook taalmaatjes voor Oekraïense vluchtelingen in de omgeving. We weten hoe moeilijk het Nederlands kan zijn, maar ook hoe belangrijk het is om de taal te spreken als je hier wil leven en werken. En we organiseren af en toe een inzameling van kleding en verzorgingsartikelen. Zo zoeken we steeds naar manieren om diaconaal bezig te zijn."

Taalles met Oekraïense vluchtelingen.

Breder perspectief

De afgelopen vijf jaar zijn niet altijd makkelijk geweest. "De cultuur is heel anders hier in Nederland dan in Indonesië," zegt pater Stefan. "Niet alleen in kleine dingen, zoals dat alles op afspraak moet,

maar ook de kerkelijke cultuur en de secularisering. Het heeft me wel geleerd om een ander, breder perspectief te krijgen. Ik heb moeten accepteren dat de kerken hier veel leger zijn. Dat is misschien niet per se iets slechts, het betekent niet dat mensen niet meer gelovig zijn of niet meer open staan voor onze boodschap. Ik heb mijn mindset aan moeten passen.” Ook pater Charles heeft geworsteld met de andere kerkelijke cultuur. “Maar het dwingt ons te zoeken naar andere vormen. Bijvoorbeeld niet meer vieren in een grote, halflege kerk, maar in een kleinere intiemere ruimte.”

Toekomst

De beide paters woonden tot voor kort samen met enkele van hun oudere medebroeders in het klooster in Schimmert. Sinds een half jaar is daar een derde jonge Indonesiër bij gekomen. Het geeft een mooie dynamiek. De ouderen, vaak jaren als missionaris in het buitenland actief geweest, brengen veel ervaring en wijsheid mee. De jonge medebroeders zorgen voor nieuwe energie en inspiratie. Hoe de toekomst eruit ziet weten ze niet, maar als het aan pater Charles ligt blijft hij hier. “We willen van ons klooster een plek maken waar mensen welkom zijn en samen kunnen komen voor stilte, inspiratie en ontmoeting ook als bijvoorbeeld de kerk hiernaast zou sluiten. We moeten kijken naar de behoeften van de mensen nu en proberen de tekenen van deze tijd te begrijpen. Mensen zoeken aandacht, bezinning en stilte. Als religieuzen kunnen we dat bieden. Aan ons is de uitdaging creatieve manieren te vinden om mensen op een laagdrempelige manier aan te spreken en te bereiken met ons verhaal.”

Bron: Missionaire Agenda

Tekst: Erica Op 't Hoog | Foto's: Missionaire Agenda